

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

PETRA SOUKUPOVÁ: NAJBOLJŠE ZA VSE

Podatki o knjigi

- Naslov: Najboljše za vse
- Avtorica: Petra Soukupová
- Prevedla: Nives Vidrih
- Urednica: Mateja Kvartič Dolinšek
- Velikost: 135 mm × 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 364
- ISBN: 978-961-278-473-7
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Kontakt

Uredništvo
T 01 244 36 70
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Kako lahko vemo, kaj je najboljše za druge, če sami ne znamo biti srečni?

Desetletni Viktor, ki rad kaj ušpiči, živi v Pragi z materjo Hano, gledališko igralko. Ta pa se ne znajde najbolje ne pri njegovi vzgoji ne v lastnem življenju.

Ko Hana dobi ponudbo za snemanje nadaljevanke, vidi to kot priložnost, kako rešiti svoje težave. Viktorja preseli k babici na deželo in se slepi, da bo zanj najboljše, če bo zamenjal okolje, za njeno mater pa bo odlično, da po moževi smrti ne bo sama.

Viktor se počuti izdan in je toliko bolj obupan, ker ima odločna babica zelo jasne predstave o tem, kakšno naj bi bilo življenje vseh okrog nje. Roman prikazuje Viktorjevo dramatično privajanje na podeželsko življenje in usodo babice, ki se ob njem začne zavedati neizbežnosti bližajoče se starosti.

Petra Soukupová v svoji vrhunski formi ponovno izpričuje, kako spretno se zna poglobiti v zaostrene družinske odnose: v doživljanje otroškega junaka v trenutku, ko ta začuti svojo nemoč v svetu odraslih, in tudi v nemoč odraslih glede njihovih lastnih predstav o sreči.

O avtorici

Petra Soukupová (1982) spada med najuspešnejše sodobne češke pisateljice. Na akademiji za upodablajoče umetnosti v Pragi (FAMU) je doštudirala scenaristiko in dramaturgijo. Napisala je pet knjig za odrasle in tri za otroke, ki so izšle v desetih jezikih in prejela številne nagrade.

Za svoj prvenec (2007), roman *K moři* (Morje, slovenski prevod Anjuše Belehar, 2012), je prejela

Foto: Tomáš Vodňanský

nagrado Jiřija Ortena (za pisatelje do 30 let). Njen drugi roman *Zmizet (Izginiti)* je bil 2010 izbran za češko knjigo leta Magnesia Litera, 2018 so po zgodbi iz te knjige posneli kratki film. 2011 je izšel roman *Marta v roce vetřelce (Marta v letu vsiljivca)*, 2014 knjiga za otroke *Bertík a čmuchadlo (Berti in vohljaček)*, 2015 roman *Pod sněhem (Pod snegom)*, ki je pri Celjski Mohorjevi družbi izšel 2017 v prevodu Nives Vidrih, 2017 knjiga za otroke *Kdo zabil Snížka? (Kdo je ubil Snežka)*. Tudi roman *Nejlepší pro všechny (Najboljše za vse)* je bil nominiran in je tretji prevod te avtorice v slovenščino (Nives Vidrih, Celjska Mohorjeva družba, 2020). Najnovejše delo Soukupove (2019) je *Klub divných dětí (Klub čudnih otrok)*. Petra Soukupova je tudi prejemnica dveh pomembnih nagrad za svoje scenarije.

Iz knjige

Viktor, govorila sem z babico in najbrž je stvar kar zmenjena.

Kaj pa?

Samo da je omenjena babica, bo gotovo kakšna težava, ker je z babico vedno kakšna težava.

V šolo boš začel hoditi tam.

Kje to?

Tam, v Rybni.

V kakšni Rybni?

V kakšni le, v naši Rybni, pri babici.

Za hipec ne vem, kaj bi rekel, kakšna bedarija pa je to, ne gre tako, kako bi lahko hodil v šolo tam, saj je grozno daleč od Prage, le kako bi se vozil tja? Mami vidi, kako se držim.

Živel boš pri babici, reče.

Ena stvar je, da bi hodil na drugo šolo tukaj v Pragi, druga stvar pa, da bi moral živeti čisto drugje, približno sto petdeset kilometrov od Prage, tam ni niti Mcdonald'sa in niti nič drugega, samo trgovina je, tam ne poznam nikogar in babica nima dobrega interneta in je ful stroga in je sploh ne maram, predvsem pa tam nimam nobenih frendov, tako da rečem mami, da to pa niti slučajno.

Je že dogovorjeno, reče mami.

Ne, ne! Ne bom šel tja, nikoli, nikoli.

Viki, jaz sama tebi preprosto nisem kos.

Ampak saj nisem nič naredil!

Pred enim mesecem si v trgovini ukradel slušalke! Danes pa tole!

Tiste slušalke, to je bilo pa tudi zelo nepravično, ker sem jih kupil, stale so tisočaka, in to je veliko, ampak so nehale delati, in tista prodajalka mi jih ni hotela zamenjati, kaj naj bi naredil drugega, lahko bi rekel mami za denar za nove, ampak prodajalka me je tako gledala, da sem v tistem trenutku to moral narediti, v obeh sem ji videl, da si misli, da sem samo majhen pamž, ki nima pravice do takih slušalk. In spomnil sem se, kako je Ondra rekel, kako enostavno je to, samo paziti moraš, da te ne vidi varnostnik v trgovini, in da je on enkrat tako ukradel eno igračo, ko je bil manjši. In sem to naredil, slušalke sem vzel iz škatle, potem pa me je vseeno ujel en tipček, ki si je tam ogledoval sesalnike in je izgledal čisto neopazen, niti malo nisem sumil, da je čuvaj.

Mami sem skušal pojasniti, zakaj sem to moral narediti, ampak ni dojela. In rekla mi je še, da ker slušalke ves čas nekam besno mečem, se ne smem čuditi, da so nehale delati, potem pa mi je tudi vzela žepnino za štirinajst dni.

(Str. 12–13)